

POSTANOWIENIE

3 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Adam Doliwa

na posiedzeniu niejawnym 3 kwietnia 2025 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa R. J.
przeciwko O. spółce akcyjnej w W.
o wynagrodzenie za bezumowne korzystanie z nieruchomości,
na skutek skargi kasacyjnej R. J.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z 23 lutego 2023 r., I ACa 950/22,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej 5 400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

[dr]

UZASADNIENIE

Powód R. J. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 23 lutego 2023 r., I ACa 950/22 w sprawie o wynagrodzenie za bezumowne korzystanie z nieruchomości.

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał, że w toku rozpoznania sprawy pojawiła się konieczność rozstrzygnięcia istotnego zagadnienia prawnego, a mianowicie czy decyzja administracyjna jedynie zatwierdzająca plan realizacyjny na budowę kanalizacji teletechnicznej oraz decyzja w sprawie pozwolenia na budowę stanowiła jednocześnie zezwolenie na

zajęcie nieruchomości oraz tytuł prawny do korzystania przez przedsiębiorstwo przesyłowe z cudzej nieruchomości na przyszłość.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący oparł na przesłance uregulowanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Przesłanka ta nie została spełniona.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego rozstrzygnięcie może przyczynić się do rozwoju prawa. Odwołanie się do tej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wymaga - jak wynika z orzecznictwa Sądu Najwyższego - sformułowania tego zagadnienia z przytoczeniem wiążących się z nim konkretnych przepisów prawnych oraz przedstawienia argumentów świadczących o rozbieżnych ocenach prawnych (zob. np. postanowienia SN: z 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05; z 25 maja 2021 r., II CSK 96/21).

Obecnie nie budzi wątpliwości, że decyzja wydana na podstawie art. 35 ust. 1 u.z.t.w.n. stanowi tytuł prawny dla przedsiębiorcy przesyłowego do stałego korzystania z wymienionej w tej decyzji nieruchomości (por. uchwałę składu siedmiu Sądu Najwyższego z 8 kwietnia 2014 r., III CZP 87/13, OSNC 2014, nr 7-8, poz. 68 oraz uchwałę Sądu Najwyższego z 20 stycznia 2010 r., III CZP 116/09, OSNC-ZD 2010 r. Nr C, poz. 92). Należy wskazać, że dochodzenie odszkodowania określonego w art. 36 ust. 1 u.z.t.w.n. następuje w „trybie” postępowania administracyjnego (por. np. wyrok SN z 9 marca 2007 r., II CSK 457/06, niepubl).

W orzecznictwie zostało również wyjaśnione, że kwestie związane z tzw. pasem ochronnym normują normy prawa publicznego, przy czym pas ochronny nie wyznacza potrzeb przedsiębiorcy korzystającego z urządzeń przesyłowych, ale ma na celu zapewnienie warunków bezpiecznego funkcjonowania w otoczeniu urządzeń przesyłowych (zob. postanowienie SN z 8 października 2020 r., II CSK 782/18).

Skarżący w skardze kasacyjnej nie przedstawił wymaganej argumentacji jurejdycznej, a jedynie ograniczył się do stwierdzenia, że rozstrzygnięcie tych wątpliwości ma istotny charakter. W związku z tym należy stwierdzić, że skarżący nie wykazał przesłanki przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., gdyż sformułował tylko pytanie, nie wyjaśniając na czym miały polegać trudności z udzieleniem na nie odpowiedzi i dlaczego są one istotne.

Sąd Najwyższy uznał, że nie ma innych przyczyn uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, w szczególności nieważności postępowania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c., odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 w związku z § 2 pkt 7 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn. Dz.U. z 2018 r., poz. 265 ze zm.).

[dr]

[a.ł.]